

zott teljesítményt minden fontos áru és nyersanyag, úgymint kőolaj, kenyérmagvak, szén, épület- és tüzipala stb. vízi úton való szállításában.

Textil- és könnyűipar

A szovjet gazdaságot annyira jellemző törhetetlen alkotási vágy és munkakedv visszafükröződik a textil- és könnyűipar teljesítményeiben is. Hónapról-hónapra növekszik a textil-, kötszövőtt-, cipő-, bútor-, hűs-nemű-, tejtermék- és más áruk piacra kerülő mennyisége. Így például a leningrádi pamutipar az elmúlt fél évben kb. 2 és fél millió méter ruhaanyaggal és 3 millió orsó cérnával többet gyártott, mint ahogyan a tervezet előírta.

Moszkva és vidéke ipari üzemei 1946 első felében ugyancsak túlhaladták az előirányzott tervet és nagymennyiségű közszükségleti árucikket juttattak a lakosságnak.

Ime néhány példa: a barnauli bőrgyár (Szibéria) a félévre előirányzott mennyiségen felül még 3 millió négyzetdeciméter juhtabórt és 5 tonna szattyánt gyártott. A herzoni konzervgyár, mely legnagyobb a Szovjetunióban s melyet a fasiszta hordák kiűzése után építettek újjá, a félévi teljesítményen felül 1 millió 450 ezer doboz konzervet gyártott. Egy másik gyár, ugyancsak Herzonban, 700 ezer doboz hal- és gyümölcskonzervvel lépte túl az előírt teljesítményt. A Karél-Finn Köztársaság újjáépült cellulóze- és papírgyára az előírt teljesítményen felül 2300 tonna papírt gyártott.

A felsorolt tények élénken bizonyítják az újjáépítés és fejlődés eddig nem tapasztalt méreteit és ütemét, azt az önbizalmat és kötelességtudást, mellyel az egész szovjet birodalom, annak minden nemzetiségű lakossága, át van itatva.

A tervszerű, szociális gazdaság, a törhetetlen akaraterő, mely ámulatba ejtette az egész világot a háború kemény, keserves éveiben, most

mutatkozik meg, a Szovjetunió háború utáni gazdaságának éveiben. Az újsztálini ötéves terv munkakedvre, igyekezetre, versengésre buzdítja a szovjet emberek millióit, kiknek szemé előtt egy cél lebeg: mielőbb begyógyítani a háborúütötte sebeket, emelni a nemzetgazdaság színvonalát, a nemzet jólétének és felvirágoztatásának érdekében. Ez ösztönzi valamennyiüket arra, hogy újabb példákka! járjanak elől úgy a merész technikai újítások, mint a nagyvonalú alkotómunka terén. A szovjet népek millióinak e nagyfokú alkotómunkája meghozza a maga gyümölcsét, amit legjobban az 1946. év első felében elért nagyszerű eredmények igazolnak.

G. OSZIPOV

MIÉRT ÉHEZIK INDIA?

A második világháború kezdete óta egészen a jelen pillanatig szakadatlanul tart Indiában az éhínség. Az éhínség a háború alatt India legstürribben lakott tartományában, Bengáliában különösen nagy erővel dühöngött. Hivatalos adatok szerint több mint egymillió ember halt éhen ebben a tartományban, Indiai társadalmi szervezetek adatai szerint ez a szám lényegesen több és körülbelül hárommillióra lehet tenni az éhenhaltak számát.

Az éhínség jelenleg hatalmába kerítette Dél- és Közép-India valamennyi tartományát és fejedelemségét, melyek összesen százhuszmillió lakost számlálnak.

Miért éheznek India?

1. India az utóbbi három évtized folyamán gabonát kiszállító országból gabonát bevitelző országgá változott, anélkül, hogy ipara jelentékenyen fejlődött volna.

2. A mezőgazdasági növények vetésterülete és a betakarított gabonamennyiség az utolsó három évtized alatt nem változott, holott ugyanaz alatt az idő alatt a lakosság jelentékeny mértékben szaporodott.

3. India a gabonafajták termékenysége szempontjából utolsó helyen áll az egész világon.

Ezeket a tényeket nem lehet véletlen okokkal megmagyarázni. Ezek a tények az indiai mezőgazdaság egyre nagyobb mérvű hanyatlásáról tanúskodnak, melynek gyökerei igen mélyre nyúlnak vissza.

A földbirtokosok túlnyomó többsége — ezeknek a kezében van csaknem az egész föld — nagybérlőknek adják bérbe földjeiket. Azok megint kisebb árendásoknak adják át és néha a földbirtokos és a földet tulajdonképpen megművelő paraszt közé több mint tíz fcból álló lépcső is ékelődik.

A földbirtokos és az árendások valamennyi felső rétege a földet megművelő paraszt kizsákmányolásából él. Ilyenformán Indiában a nagybirtok uralma ellenére is tagolt, parcellaszerű jellege van a földművelésnek.

Az őstermelő, akinek rovására gazdagodnak az árendások, a földbirtokosok, a hűbéres fejedelmek és maga a brit világbirodalom, képtelenek boldogulni magas kamatra felvett kölcsönök nélkül.

Indiának körülbelül hatmillió paraszta színylődik nemzedékről-nemzedékre a hitelezők rabságában.

Természetes, hogy az Indiában uralkodó hűbéri jobbágyi viszonyok között szó sem lehet a mezőgazdaság fejlesztéséről. A földet a legkezdetlegesebb eszközökkel művelik. Nemcsak a bonyolult mezőgazdasági gépezetek, hanem még a közönséges vaseke is megengedhetetlen fényűzésnek látszik az indiai paraszt szemében. Ezekben a viszonyokban, — melyek egyébként az ország gyarmati helyzetének következményei — rejlik, a főoka annak, hogy India az éhínség klasszikus földjévé vált. Éppen ezért még az indiai nemzeti kongresszus is — melyben tekintélyes szerepet játszanak a földbirtokkal rendelkező tőkésék — céljául tűzte ki az indiai földreform megvalósítását olyképpen, hogy az állam megvásárolja és a parasztoknak adja át a földbirtokosoknak a

földjét. De még ezt a mérsékelt földreformot — amely bizonyos mértékig könnyítene az ország élelmezési helyzetén és megmentené az éhezéstől — sem lehet megvalósítani a jelenlegi politikai helyzet megváltoztatása, a gyarmati elnyomás felszámolása nélkül.

Az indiai földbirtokos nemesség és a hűbéres fejedelmek híű támaszai az angolok uralmának. Az angol hatóságok éppen ezért féltve őrködnek a nemesek és a fejedelmek gazdasági helyzete felett s ezáltal teljes nyomorba döntik a falut, tönkreteszik a parasztokat.

Ilyenformán India lakossága óriási többségének nyomorúságos helyzetét az okozza, hogy Indiában Anglia gyarmati uralmat gyakorol és olyan gazdasági viszonyokat teremt a hindú faluban, amellyel a legjobban biztosíthatja ezt a gyarmati uralmat.

GYAKOV ALEKSZANDAR

SZOVJET ZENESZERZŐK EGYESÜLETE

A szovjet rendszer huszonkilenc éve alatt hatalmas fejlődésen ment keresztül Oroszország. Nagyvonalú és sokrétű életében 29 év alatt sok fontos, jelentős és korszakalkotó újítást hoztak be. Én csak egyre akarok a sok közül rámutatni, az 1932-ben létrejött Szovjet Zeneszerzők Egyesületére, mint olyanra, mely a zeneművészet fejlődésének ügyét a Szovjetunióban jelentős mértékben előrevitte.

Az orosz zenészek már régóta álmództak egy ilyen szövetségről. Az orosz zeneművészet történelmének egyik legszebb fejezete fűződik az Őtök Csoportjához, Balakirev, Muszszorgszkij, Borodin, Rimszkij-Korszakoff és Sztaszov baráti és művészi síkon egyaránt bevált és eredményes összeműködéséhez. Jelentős szerepe volt az orosz zene fejlődésében a bje-lavjevi csoportnak is, ahol a főszerepet ugyancsak Rimszkij-Korszakoff, majd Ljadov és Glazunov játszották.